

አሰፋው ፈከቀና እጅጋየሁ ያከው በሞርካቱም በድኩም ያከተከያዩ ጀግና ባጪና ሚስት

(አዲስ ዘመን ጋዜጣ: ምን ሠርተው ታወቁ? አዘጋጅ ነቢዩ አደሱ)
ግንቦት 15 ቀን 1980 ዓ.ም.

<<ባጪና ሚስት ከአንድ ውሀ ያቀደፍ >> ያባካ፤ ፡፡ አቶ አሰፋው ፈከቀና ባከቢታቸው ወ/ሮ እጅጋየሁ ያከው በነጻነት ትግሉና በመከፈውም ፡ በድኩም በደስታውም ያከተከያዩ ተጋዳጅ የክርስቲያን ናቸው፡፡ አንድ አካል አንድ አምሳል የሆኑ እውነተኛ የአድሜ ልክ ግዴታዎች ናቸው፡፡ በፍቅር የተሳሰሩና በሀገር ፍቅር የነደዱ የነጻነት ታጋዮች በመሆን የማያገደዱና አርአያነት የጎሳ የክርስቲያንነት ታሪክ ሰርተዋል ፡፡ ወ/ሮ እጅጋየሁ ያከው ከዚህ ዓክልም በሞት ቢከዩም በኢጣሊያ ወረራ ጊዜ የፈጸሙት የክርስቲያንነት ተጋዳጅ ከአዲሱ ትውልድ አርአያነት ያከው ነው ፡፡

አቶ አሰፋው ፈከቀ በዚያን ሰዎች ወደ ቢሮአችን ብቅ ብዙው ሰከሞንቱ የተጋደሉ ታሪካቸው ሲያወጉን ዛሬም ያ የቀድሞው ወኔና ቀርጠኝነት ፊታቸው ካይ ያነበባል፡፡ የሀገር ፍቅር ሰሜታቸው ጨርሶ አጠቃቀሙም፡፡ በሀገር ነጻነትና አንድነት ካይ ያካቸው አቋም ቅንጣት ያህል አጠቃቀሙም፡፡ በሕዝባዊ ዓካሄድ ጸንቶ መኖር አንዲህ ነው፡፡

ወ/ሮ እጅጋየሁን በአካል አግኝተን ልናነጋግራቸው ባንታደልም የክርስቲያንነት ተጋዳጅነታቸውን ከታሪካቸው ልናነግራቸው ፡ ወ /ሮ እጅጋየሁ ፋሽስት ኢጣሊያ አገራችንን በወረራ ጊዜ ከባከቢታቸው ከአቶ አሰፋው ፈከቀ ጋር በመገመት በጎፋ ፡ በአካባ ፡ በከንባታ ፡ በኩሉ ከንታ ፡ ከጠካት ጋር ከፍተኛ



አቶ አሰፋው ፈከቀ

ተጋዳጅ አድርገዋል፡፡ የጠካት ሥር በመርዝ ጢሰ በመጠቀምና በዘመናዊ ሥር መሣሪያ የክርስቲያንነት ሠራዊት ከመበተን ቢሞክርም ብዙ ተከራክረውታል፡፡ በዚህ ተጋዳጅ ወ/ሮ እጅጋየሁ የቅሰውን በማክም

የደክመውን በማበረታታት የሴትነት ድካምና ፍርሀት ሳያሰማቸው ያደረጉት ተጋድኑ በሕያወት ያኩ ጀግኖች ክርበኞች የሚያደናቁት ነው፡፡ ጋካም በሰደት ኬንያ በመግባትና ተመክሰውም ክቀዳሚው ተዋጊ ጦር ጋር ወደ ኢትዮጵያ በሲዳሞ በኩል በመግባት ካባከቤታቸው ጋር ከነጻነት ድል በቅተዋል፡፡



ወይዘሮ እደረጋየሁ ያለው፤

ክቶ አሰፋው ፊክቀ በ1928 ዓ.ም. ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ስትወር በራሳቸው ፈቃድ ከደካ ተነስተው የፊስ ደስታ ደምጠው ጦር ወደከበት ወደ ዋደራ በመጓዝ የጦርነቱ ተካፋይ ሆነዋል፡፡ ከዚያም የጠነት ጦር በማየኩ በኬካ ክቅጣጫ ከኬኩች ክርበኞች ጋር ተንቀሳቅሰው ጀባሰሬ ካይ በጨበጣ ውጊያ ሳያቀር በጀግንነት ተዋግተው ከጠነት ጦር መደከም ድርሻ አበርከተዋል፡፡ ቀጥሎም በአገረማርያም፣ በዋጭኬ፣ በገዛናና በክዩ ክዩ ሥፍራ በተደረጉት ጦርነቶች ጠነትን አካረማምድ በማክት ተከካክለዋል፡፡

የኢጣሊያ ጦር በአውሮፕላኖች የምብና የመርዝ ጢስ በማርክፍክፍ በወገን ጦር ካይ ከባድ ክልቂት አድርሶ ዋደራንና ጀባሰሬን ሰብሮ ወደመሀከ አገር በመግባት ወካይታን ያዞ ወደ ገሙ ጨንቻ በማምራት የክርበኞችን ጦር ከቦ ከመያዝ ማሰቡን ሰከደረሱበት ክቶ አሰፋው የሚገኙበት የክርበኞች ጦር መጋቢት 5 ቀን 1929 ዓ.ም. ወደ ጨንቻ ተጓዘ፡፡

ይህም አካባቢ ምቹ ሆኖ ባከመገኘቱና ሕዝቡ ተወናብዶ ከጠነት ጦር መንገድ መምራት በመጀመሩ የክርበኞች ጦር ወደ ጎፋ ወረደ፡፡ በዚያም ከማየቃት የመጣውን የጠነት ኃይል ማኬ ካይ ጠብቀው በመግጠም ጓዙን ጥኩ ኤስኪሽሽ ድረስ ድል አድርገው አባረሩት፡፡ ክቶ አሰፋው ፊክቀ በዚህ ውጊያ ከፍተኛ ተጋድኑ በማድረግ የጠነትን ጦር የረፈረፉ ሲሆን ከተሰጧ የወገን ጦር አባነት መሣሪያ በማንሳት ከባከደረቦቻቸው አሰረከበዋል፡፡

በመጨረሻ በዚህ ዓይነት መቀጠሉ ስከማያዋጣ የክርበኞች ጦር ጓዙን ኬንያ አስቀምጦ በደረቅ ጦር በመቀጠል በደፈጣ ኦዮገባ ጠነትን እንዲያምስ በምክር ስከተወሰነ ሰኔ 23 ቀን 1929 ዓ.ም. በገዛብ በረሀና በሩድክፍ ሐይቅ አድርገው ኬንያ ገቡ፡፡ ከዚያም ከኦግሊዝ ሹማምንት የተካኑ ወታደሮች የክርበኞችን ጦር አባኩች መሣሪያቸውን በመረከብ በሰደት እንዲኖሩ ወደተወሰነላቸው ቦታ ወደ ሲክኩ ወሰዱአቸው፡፡ ከዚያም ወደ ታቤታ ተወሰደው በጠቅካካው ከሶስት ዓመት በሰደት ኬንያ ቆዩ፡፡ በዚያም ከሰደተኞች ልጆች በተከፈተው ትምህርት ቤት ከተመካከሽ ተማሪዎች ምክትል ኃላፊ ሆነው አገልግለዋል፡፡

በ1932 ዓ.ም. ሁለተኛው የዓክም ጦርነት ተጀመረ ፡፡ ጣሊያንና ኢጣሊያም በክፍሉ በቅኝ በያዟቸው አገሮች ድንበሮች ካያ ቁርቋሶ ጀመሩ፡፡ በዚህ ጊዜ ኬንያ ክነበሩት ሰደተኞች ውስጥ ኢጣሊዞች አምስት መቶ ሰዎች መርጠው ወደ ጠረፍ ሲወሰዱ አቶ አሰፋው አንዱ ነበሩ፡፡ በዚህ ሁኔታ ወደ ማጅ ተገዘው ሸተት ባያ በተሰኘው ቦታ ካያ የጠካትን ጦር ወግተው አባረሩት ነገር ግን የሚበካ ባከመናሩ ጦሩ ለከተቸገረ ሳርና ቅጠፍ እየበካ ወደ ወሰኑ ተመከሰ፡፡

በኋላም ጦሩ ኢንዱስትሪውን ተደርጎ በሶሪና በኩፍ ከሰከካ ጠፍቶ እየገቡ መረጃ የሚያቀብሉ ሁከት መቶ ሰድሳ ሰዎች ሲሰማሩ አንዱ አቶ አሰፋው ነበሩ፡፡ በዚህ ተግባር ካያ ኢንዱስትሪ የኢጣሊያ ጦር ሲመጣካቸውና ጦርነቱ ሲጀመር በአክሲዮን በሆሶቅ፡ በደከና፡ በሐመርና በኬኩችም ጩ ጩ ሥፍራዎች በተደረጉት ውጊያዎች የጦር መሪና አስተርጓሚ በመሆን በሀምሳ አካባቢ አገልግለዋል ፡፡

ሚያዝያ 12 ቀን 1933 ዓ.ም. ከኢጣሊያ አካባቢው ጋር ከሰከካ ተንቀሳቅሰው ሳክ የጠካት ጦር ደርሶባቸው በብርቱ ትግል ቀጥረው የበዛውን ጠካት አሸንፈው ከመመከሱ ከመቻላቸውም በካያ አንድ ከባድ መትረየሰና ሁከት ቀካፊ መትረየሶች ከአምስት የጠካት ወታደሮች ጋር ማርከዋል፡፡ ከዚያም ወደፊት በመቀጠል በመንገድ መሸጎ የነበረ የጠካት ጦር ወግተው አስከቅቀዋል፡፡ አቶ አሰፋው በዚህ ውጊያም በሶምላ ፍንጣራ አንድ ዓይናቸው ጠፍቷል፡፡ ኢንዱስ ዓይነት ጉዳት ደርሶባቸው እየደሙ እያከ ከአጠገባቸው የሞተ ባክደረባቸውን አሰከፊን አሰነሱትው አስቀብረዋል፡፡ በዚህ ተግባራቸውም በኢጣሊያ ጦር አዛዦችና በኬንያ ጋዜጦች ተደንቀዋል፡፡ በዚህም ውጤታቸው የኢጣሊያ መንግሥት የኪንግ ጆርጅ ሰድሰተኛ የጀብዱ ሜዳ ተሸፍመዋል፡፡

ክንጻነት በኋላ በአስተዳደር ሥራ በተከያዩ ክፍላት ሀገር ከማገልገላቸውም በካያ የጠቅካይ ግምጃ ቤት ምክትል ገንዘብ ያዥና በኋላም ዋና ገንዘብ ያዥ ሆነው ሠርተዋል፡፡ ከዚያም በ1967 ዓ.ም. በጡረታ ተገኝተዋል ፡፡

አቶ አሰፋው ፈከቀ በዚህ ሁኔታ አገልግሎታቸው በርካታ የሜዳ ሽጫት ተቀብለዋል፡፡ ከእነዚህም ውስጥ የአንድ ዓመት የአርበኝነት ሜዳ ባክአንድ ዘንባባ፡ የሰደተኝነት ሜዳ፡ የድክ ሜዳ፡ የቀዳማዊ ኃይለሥላሴ የጀብዱ ሜዳ፡ የኢጣሊያ መንግሥት የምሥራቅ አፍሪካ ሜዳና የኢትዮጵያ የክብር ክብር የፈረሰኛ ደረጃ ያገኙባቸዋል፡፡

ህዳር 7 ቀን 1907 ዓ.ም. ከአባታቸው ከአቶ ፈከቀ ወጪተክኤና ከእናታቸው ከወያዘሮ ደስታ አያክ በነፋ ክፍክ ሀገር በነገታ አመያ የተወከዱት አቶ አሰፋው ከባከቤታቸው ወ/ሮ አጅጋየሁ ጋር ጩቻቸውን በሚገባ አስተምረው ከቀም ነገር አድርሰዋል፡፡ የሁከቱ ባፍና ሚስት የግጥ ሕይወታቸውም ሆነ ከአገር ያበረከቱት የአርበኝነት ተጋድኦ ምሳኬነቱ የጎካ ነው፡፡